

ling med Landboforeningerne skulde finde Sted forinden. Man kan jo meget godt være Tilhænger af en Foranstaltning og dog mene, at den ikke bør træde ud i Livet, uden at Forhandlinger af en vis Art finder Sted; det har det ærede Medlem bevist tidligere. Men det ærede Medlems Standpunkt til Sagen er ikke i denne Henseende det afgørende. Jeg havde selvfølgelig sat Pris paa, om ogsaa denne Kommissionsindstilling havde været enstemmig paa dette afgørende Punkt, og det har jeg altsaa troet hidtil.

Det ærede Medlems Opfattelse med Hensyn til selve Kornspørgsmaalet synes mig alt for meget at hvile paa dette Synspunkt: Naar der et Øjeblik, i 8 eller 10 Dage, er en Tilstand her i Landet, hvor det synes, som om Forholdene vil udvikle sig tilfredsstillende, bør vi ud fra disse Dages Tilstand betragte det hele. Nu er det ikke længere siden, end da vi sidst var sammen her, at vi stod just i den mest kritiske Periode med Hensyn til hele vor Forsyning med baade Korn og Foderstoffer, som vi overhovedet har været i, idet Englands økonomiske Politik under denne Krig havde ført det til at standse danske Skibe, til overhovedet at udstede en Deklaration, som overfor al den neutrale Handel i disse Farvande kunde synes yderst betænkelig og vanskeliggørende. Dette er efterhaanden lettet noget, der er udsendt Meddelelse om, at store Ladninger er indkøbte og er under Vejs. Men disse Ladninger kommer først efterhaanden, de er købt til at komme hertil i Løbet af flere Maaneder, og det forekommer mig dog, at vi maa tage i Betragtning, at denne Krig er af en ganske enestaaende Karakter, og at de Forholdsregler, de krigsførende Magter kan komme til at tage, ogsaa kan blive overraskende, og at vi ikke kan bedømme Stillingen efter et gunstigt Øjeblik, men efter alt, hvad der foreligger. Følgelig kan vi ikke sige: Nu er der saa og saa mange Foderstof- og Kornladninger under Vejs, lad os derfor være ligegyldige med Hensyn til, hvad vi har her i Landet. Nej, vi maa sige saaledes: Nu er der saa mange Foderstof- og Kornladninger under Vejs, at vi, hvis vi kan holde paa alt det Korn, vi har for Øjeblikket, og hvis alting gaar heldigt, kan klare os igennem. Det er et ganske anderledes Billede, man faar af dette, end det, det ærede Medlem giver. Derfor tror jeg, at det er urigtigt af det ærede Medlem nu at sige her, at dette Forbud vil vække Misnøje, og derved

altsaa bidrage til, at det kommer til at vække Misnøje. Det forekommer mig, at det ærede Medlem havde handlet rigtigt ved at sige, saaledes som andre, der har talt herfra, at der er i denne Tid Forhold, der medfører Vanskeligheder baade for den ene og den anden Part; Vanskeligheder, der er store for os alle sammen. De har hidtil heldigvis ikke været størst for Landbruget. Dette er en af de Vanskeligheder, Landbruget har, og jeg synes, at Landbrugets Repræsentanter skulde opfordre deres Standsfæller til at bære dem og ikke søge at fremkalde Misfornøjelse med dem.

Naar det ærede Medlem spurgte, om jeg ikke vil tage Forbudet tilbage, siger jeg, at det kan jeg ikke. I den overordentlige Kommission har Medlemmer med Indsigt fra alle Sider og ogsaa Medlemmer, som hører til samme Erhverv som det ærede Medlem, udtalt sig for dette Fodringsforbuds Udvidelse, og i Henhold dertil har jeg udstedt det. Jeg har talt med indsigtsfulde Mænd ogsaa af samme Erhverv som det ærede Medlem, og jeg har ikke mødt nogen Modstand imod det. Jeg tror, jeg vilde handle noget letsindigt, hvis jeg, umiddelbart efter paa Opfordring af den overordentlige Kommission at have udstedt Forbudet, hævede det igen ved at give Lejlighed til Dispensation i alle de Tilfælde, hvor der er Tale om saadant Kornfoder, saadan Frarensning, saadan Smaasød, som ikke er brugelig til Mennekesføde. Ved at aabne Adgang til Dispensationer gennem de lokale Kommissioner tror jeg, der er givet tilstrækkelig fri Bane, saa vidt som man i disse vanskelige Tider overhovedet kan gøre det paa dette Omraade.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har opfordret Ministeren til at tage det udvidede Forbud tilbage, vil jeg rette en Opfordring til Ministeren i lige modsat Retning, nemlig om at fastholde dette Forbud, fordi jeg tror, det er nødvendigt, at det bliver fastholdt. Hvis Udvidelsen bliver taget tilbage, vil der være en udmærket Udvej for dem, der ønsker at omgaa Forbudet. Jeg vil derfor takke den højtærede Minister, fordi han har udstedt det udvidede Forbud, og jeg vil bede ham om at fastholde det.